

Mál nr. 72/2006

M v/A

Vátryggingafélagið X v/B

**Ágreiningur um bótafjárhæð vegna tjóns á bifreiðinni A
sem varð við umferðaróhapp þann 04.07. 2005.**

Gögn.

1. Málskot móttakið 07.04. 2006, ásamt fylgiskjöllum þ.á m. bréfi vátryggingafélagsins, dags. 24.01. 2005, og röksemdafærslu M.
2. Tölvupóstur vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 26.04. 2006, ásamt fylgiskjöllum þ.á m. bréfi félagsins til nefndarinnar, dags. þann sama dag.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa og afstöðu aðila. Ágreiningur aðila er um réttarstöðu vegna tjóns sem varð á A m.ö.o. ágreiningur er um uppgjör bóta.

Vátryggingafélagið telur að þar sem að tjónið á A hafi verið tiltölulega lítið hafi félagið hafnað því að kaupa bifreiðina en samþykkt að greiða viðgerðarkostnað (kr. 150.694), og bætur fyrir afnotamissi (kr. 7.200). Félagið hafi hafnað frekari bótagreiðslum. Það telur að M hafi ekki orðið fyrir meira fjártjóni umfram það sem þegar hafi verið bætt.

Vátryggingafélagið samþykkir að úrskurðarnefndin fjalli um ágreining aðila um bótafjárhæð.

Fyrirliggjandi gögn geta röksemdafærslu M þ.e. fulltrúa hans sem ópart er að geta. Hann getur þess m.a. að hann hafi ekki notið aðstoðar löglærðs aðila við málskotið. Hann gerir þá kröfu til vátryggingafélagsins og úrskurðarnefndar að þau leiðbeini honum í málinu ef "honum yfirsést eða misferst í einhverju eða vanreifar sín megin rök og málsástæður og/eða annað sem skipt gæti máli fyrir hagsmuni hans". Fram kemur m.a. að verði vátryggingafélagið eða "nefndin ekki við þessari kröfu um leiðbeiningar er lýst ábyrgð" á vátryggingafélagið og nefndina "leiði það til tjóns fyrir kæranda". M telur efnislega að hann hafi átt að fá nýja bifreið í stað þeirrar sem skemmdist en hún var einungis 6 vikna gömul þegar umferðaróhappið varð. Hann hafi keypt bifreiðina 18. maí 2005 í "þeim tilgangi að eignast nýja bifreið sem ekki væri tjónabifreið..." M telur að talsmaður vátryggingafélagsins hafi fallist á að kaupa handa honum nýja bifreið sömu gerðar sbr. nánar umfjöllun í málskötinu.

Álit.

Þegar tekið er mið af fyrirliggjandi gögnum hefur ekki verið sýnt fram á að M hafi orðið fyrir meira tjóni en sem nemur þeirri bótafjárhæð sem vátryggingafélagið hefur boðið.

M hefur ekki sýnt fram á að gert hafi verið samkomulag við félagið um að fá nýja bifreið í stað þeirrar sem varð fyrir tjóni. Hann hefur og ekki sýnt fram á að hann eigi rétt á auknum bótum vegna afnotamissis eða annað fjártjón sem hann fjallar um í málskötinu. Ekki er unnt að fallast á röksemdafærslu þá sem fram kemur í málskötinu.

Samvæmt 2. mgr. 9. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 skulu vátryggingafélög sjá til þess að tjónþolar fái fullnægjandi upplýsingar um bótarétt sinn og sundurliðun á því hvernig bætur til þeirra eru ákveðnar.

Ekki verður annað ráðið en að vátryggingafélagið hafi sinnt upplýsingaskyldu sinni um réttarstöðu tjónþola samkvæmt takmörkuðum gögnum máls þessa.

Nefndin mun ekki fjalla um réttarstöðu M á annan veg en þann sem að framan. Sönnunarbyrði um umfangs tjóns máls þessa hvílir á M.

Niðurstaða.

M hefur ekki sýnt fram á frekari greiðsluskyldu váttryggingafélagsins.

Reykjavík 16. maí 2006

Rúnar Guðmundsson hdl.

Sigmar Ármannsson lögfr.

Jón Magnússon hrl.